

Lovforslagets Tekst og Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidige Forbrugsafgifter.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1015).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (H. C. Hansen): Det Lovforslag, jeg skal tillade mig at forelægge for det høje Ting, er enstemmigt vedtaget i Folketinget. Under Behandlingen der er der sket en Ændring i det oprindelige Forslag, en Ændring, som jeg har foreslaaet. Det er en Tilføjelse, som har Relation til den Kendsgerning, at Maksimalavancerne inden for Chokolade- og Sukkervareindustrien nedsættes for Stykvarer til 20 pCt., for Varer i løs Vægt til 25 pCt. af Detailprisen, og da den Grænse, som er fastlagt i Forbrugsafgifternes almindelige Bestemmelser, er 30 pCt., vilde en Opretholdelse af den nuværende Bestemmelse i Forbrugsafgiftsloven betyde, at Staten fik for lidt i Indtægt og herved tabte ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Derfor gaar det Ændringsforslag, som er vedtaget i Folketinget, ud paa, at Fradraget ikke kan overstige de til enhver Tid af Priskontrolraadet fastsatte højeste Detailavancer for de paagældende Varer.

Det foreliggende Lovforslag er i øvrigt en Forlængelse af de gældende midlertidige Forbrugsafgifter. Der er den Realitetsændring i Forslaget i Forhold til den gældende Lovgivning — bortset fra den, der hænger sammen med Tøjskattens Bortfald —, at det særlige Provenu af Tobaks- og Spiritusafgifterne, der hidtil har skullet indsættes paa en Særkonto i Nationalbanken, fra og med Ikrafttrædelsesdagen for denne Lov og indtil den udløber, paany skal indgaa fuldt og helt i Statskassen. Det har sin Begrundelse i den Kendsgerning, at der for indeværende Aar fra April til August er sket en Nedgang i Forbrugsafgifterne med ca. 80 Mill. Kr., og det maa derfor skønnes rimeligt, at det overskydende Beløb, som i Henhold til de særlige Bestemmelser er indsat paa Særkontoen i Nationalbanken, paa ny indgaar i

Statskassen. Dette Synspunkt er om end med visse Betænkeligheder tiltraadt af Folketingsudvalget og dermed af Folketinget som saadant.

Jeg skal tillade mig med disse Bemærkninger at anbefale det foreliggende Forslag til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Ingeborg Hansen: Efter den højtærede Ministers Redegørelse for Lovforslagets Ændringer og efter den Behandling, det har faaet i det andet høje Ting, kan jeg paa mit Partis Vegne tilsige Støtte til, at Lovforslaget faar en hurtig Behandling her i Tinget i den foreliggende Form.

Villemoes: Kun et Par enkelte Bemærkninger. Jeg vil formode, at Loven vil give en god Sum i Statskassen, naar der nu kommer Varer hjem, og vi kan vel ogsaa regne med meget store Afgifter paa Øl i Fremtiden, i hvert Fald meget større end dem, vi har haft under de Restriktioner, vi har levet under i den sidste Tid. Der er ogsaa en anden Ting at tænke paa, nemlig Tobakken. Der er en enorm Hunger efter Nikotin, Sortbørsprisen paa Cigaretter ligger, efter hvad jeg har hørt, paa 1 Kr. Stykket, og i et Dagblad har jeg set Prisen 1 Kr. 30 Øre nævnt.

Tanken var jo oprindeligt at indsætte Provenuet af disse Forbrugsafgifter paa en Særkonto i Nationalbanken, men som den højtærede Finansminister har nævnt, og som det foreslaas i Forslaget, vil Pengene nu indgaa direkte i Statskassen. Vi maa jo ved denne nye Bestemmelse ikke glemme, at Statskassen har en stor Forpligtelse, nemlig Kautionen for de 8 000 Mill. Kr. at trækkes med. Det er jo en Nyordning, en Forandring i det bestaaende, der er Tale om, naar dette Provenu nu skal gaa direkte i Statskassen. Jeg har ikke haft Lejlighed til at se Forhandlingerne fra det andet høje Ting, men jeg har her foran mig Betænkningen fra det af Folketinget nedsatte Udvalg, og deri siges der: „I Spørgsmaalet om ogsaa at lade Statskassen disponere over den Del af Lovens Provenu, som efter tidligere Bestemmelse indsættes paa Statens Særkonto i Nationalbanken til Anvendelse efter Rigsdagens Afgørelse, var der vel fra visse Sider Betænkeligheder herved, men der var Overensstemmelse mellem Ministeren og Udvalget i, at Lovforslaget i denne Henseende skal betragtes som en midlertidig Ordning, gældende for hele det Tidsrum, for hvilket den forlængede Lov skal